

DIURNALU GLUMETIU SOCIALE-POLITICU-TOCU.

Fóia acésta ese in tóta domineca,
— dar prenumeratiunile se primescu
in tóte dílele.

Pretinlu pentru Ostrunguri'a: pre anu
6 fl. pre $\frac{1}{2}$ de anu 3 fl. pre unu tri-
luniu 1 fl. 50 cr.; éra pentru Strai-
netate: pre anu 8 fl. pre $\frac{1}{2}$ de anu
4 fl. pre unu trilmun 2 fl. in v. a.
Unu esemplariu costa 10 cr.

Tóte siodeniele si banii de prenu-
meratiune sunt da a se tramite la
Redactiunea diriginte a diurnalului:
Aradu, Straf'a Teleki-ana, nrulu 27.

Inscritiunile se primescu cu 7 cr. de
linia, si 30 cr. tacese timbrala.

Eroulu Burta-verde.

„Vinulu trece, ósele remain!”

Brasiovanulu.

Din turnulu Aradului,
(Cas'a Gurei Satului),
Repedít'am ochii mei,
Ca doi vulturi sprintenei,
De-a dreptulu spre resaritu —
Spre *Brasiovulu celu vestitu*, —
Unde mi-para c'andu,
Típete si vuetu surdu. . . .
Dar' pe-acolo ce diarii,
Cu vediutulu ce 'ntelbí? . . .
Intelnuí! . . . ah! nu mi-ti crede . . .
Pe eroulu *Burta-verde!*

Cestu vitédiu erá calare,
Pe o — bute mare, mare;
Si-apoi dinsulu neclintitu,
Stá privindú cátra sautítu;
Numai ochii si-i miscá,
Sierpuesce-i alergá,
Pe cea diare cenusia,
Lunga tainica pustia,
Unde ca prin visu trecandu,
Se-audiau din cându in cându,
Injurári, grosave siópte,
Ce vineau de-adreptu din Peste,
Sgomotu linu, dar cu misteriu,
Ce vinea din ministeriu!

Érb'a nu se leganá,
Transilvani'a gemea,
Cá-ci natiunea apesata,
Pána 'n sufletu svasiata,
Avea reci fiori de mórte,
Dar eroulu *Burta-verde*,
Tóte-aceste nu le vede; —
Ci cându mum'a lui gelesce,
Elu cu Pist'a se 'n fratiesce.

Dupa-o scurta asiteptare,
Se aude-unu sgomotu mare,
Éta, éta se ivesce. . . .
Celu tramisu de susu — din Peste,
Si se uita 'n juru cu fala,
Si 'n privirea triumfala,
Tínti ochiulu seu vulpetiu
Pe vitédiulu calaretiu.

Cine esci tu netrebnice,
Ratecindu prin munti aice?

Cine-su eu? Unu eu
Si supusulu servulu teu!

Dar ce cauti tu netrebnice
Intre sasi-si armeni aice?

Burt'a-mi góla mi-a dísu mie:
Fá-ti o dí de veselía —

Si mi-a mai sióptitu meren
Fii vicléuu si fariseu.
Mergi, si la *Brasiovu* grabesco,
Cu dusmanulu te'nfratiesce,
Si pe scump'a mum'a ta
Las'o totu a larcimá;
Cá numai unguru 'n lume,
Ti-a facutu díle dulci, bune.
Apoi totu complimentéza —
La *Andrasiu* telegraféza:
Cá tu 'n vecii veciloru,
Vei fi serv' unguriloru. . . .

.
Am venitu si-am implinitu
Cea ce burt'a-mi a poffitu,
Si-apoi prin lume-am strigatu:
Noi cu Pist'a ni-am 'mpacatu —
De-si tóte ni-a luatú!

Dar
Abié díce si éta, éta,
Unu luptaci apare 'n data,
Care cu fulgeri lovesce,
Pe celu ce banchetuesce,
Cându natiunea lui jelesce.
Ér' flamandulu *Burta-verde*
Rusínatu prin munti se perde!

Calusieriulu.

Francisc Hauer Longe

Si vis pacem, para belum.

În 28. a l. c. adeca, în diu'a, pogorîrei duhului santu celui adeveratu, în diu'a aceia, dîcu, s'a pogorîtu si încaruntîa maica „Gazeta“ de pe muntele înfratirei dîn Brasiovu si intrupandu-se în Nrulu 42. alu „Albinci“, preste care si-intinse aripile sele aparatore, si schimbandu-si faci'a incepû a aruncá batjocuri asupra „Gurei Satului“ si asupra redactorilor ei, aretandu-se apoi cam în chipu de porumbu selbaticu impanatu cu „Meminise iuvabit“. Betran'a, încaruntîa maica „Gazeta“, dora de grigele „Ospetîului din Brasiovu“ sarutandu pe jun'a purtatore si respanditore de denunciari si calumnii — „Albina“, asupra mai multoru barbati, romani sinceri natiunci loro, dar' nesuferiti de providentialulu natiunalu si de elicia s'a, — mangaindu-o i-dise cá adeca ea, jupanés'a „Gazeta“, nu va crede cumca scrietoriulu faimosului articlu „Unu morbu socialu“ ar' fi — „nebunu“. — Aci betran'a „Gazeta“ ni-a facutu unu servitiu fórte bunu, descoperindu-ni cinstitul nune a scrietoriulu celui articlu murdariu, cá-ci noi o spunemu dreptu, cá nu poteamu crede, cumca providentialulu B. s'a potutu pe sine intru atáta dejosi cu serierea astorfelu de flécuri nerusinate si mincînóse si inea într'unu tonu atátu de poruncitoriu si dictatoriu, care mai cá sémena cu aceia, care sta cu bót'a se te tóce, de cumva nu te-ai supune dorintiei si poruncelor lui.

Nota bene. Betran'a maica „Gazeta“ si-incepe articlulu de mangare astfelu: „În „Albina“ romanésca“, ne érta maica „Gazeta“, dar sunt póte si alte „Albini“, póte cá dora jidovesci, ori turcesei séu póte cá si hotentote? Séu dora chiaru delicatetia nu ti-a értatu a ni face cumva a crede, cá exista si o „Albina“ carea si pre tinc maico de multe-ori te-a impunsu, séu care pe la analu 1861—2. ori 3 dechiarase pre *Murgu* de narodu, ér' pre *Siagun'a* de tradatoriu s. a. t. ér' acuma cându tóta lumea romana se cam' padieste de ea, nu i-a remasu alt'a de cátu a se luá la trantite cu „Gur'a Satului“ si striga cu gura de sierpe în lume si întiera: cumca badea „Gur'a Satului“ ar' fi dechiaratu pe tóta lumea de nebuna! Ha, ha, ha . . . d'apoi cá atunci babuico am debuî se fimu si noi nebuni, fiindea inse noi nu suntemu, p'rin armare, nici „Gur'a Satului“ nu póte dechiará pe tóta lumea de nebuni, cá numai pe aceia, cari dora ar' meritá titlulu acest'a. . . .

Atáta pentru maic'a carunta „Gazeta“. Cátu despre flécurile urmate mai la vale în mentionatul articlu din nrulu 42. alu „Albinci“ „romanésca“ — bine sà se pricepa — „romanésca“ — si despre cuvintele si expresiunile ne spalate a scrietoriulu loro si aruncate asupra persónei dirigitelui, redactoriulu si partinitorilor fóiei nóstre: dechiaramu pentru totudeuna, cá suntemu cu multu mai presusu cu onóra nóstra, de cátu se ni mai mangimu manile cu serierea respunsului si criticarea unoru astoru-felii de flécuri scarnave si murdare, esite d'în crierii unoru individi reutaciosi.

HODOROSTU

Hodorostu, hodorostu, hodorostu.
Éca vine unu prostu.
Unu prostu si 'ncea de care?
De ras'a cea mai mare! . . .
Ce loru ce 'n fuga tare
Sosescu cu elu calare,
Calare pe unu cocosiu.
Spuneti e baba, ori-mosiu?!

CIGURI-MIGURI.

Deórece de multu s'a observatu, cumca magistratulu din Lug . . . nu-si face treab'a din destulu pentru a curati imala si gunóiele de pe strade: ar' fi o dorintia comuna, cu fóbiraiautulu de acolo se ice asupra s'a tréb'a acést'a, ca se fia odata curatencia si în Lug

Mei tîegane insuratu esci?
Hopu!
Ai copii?
Hai! hai!
Dar' malaju?
Canci.

Telegramulu particulariu alu „GUREI SATULUI“ DE LA PARIS

(a sositu în 25. l. c.)

Armat'a cea gloriósa a Franciei de la Sedanu cu Macu-Machon în frunte si cu ajutoriulu Bureusiloru a invinsu pre inimiculu Franciei — *libertatea*, si éri pe la 12 óre ocupa Parisulu intrandu pe trei porti si strigandu totu „Vive le Bureusi.“ Totu pasiulu de pamentu, care lau cascigatu érá inundatu de sangele frantiusescu. Onóra Franciei lui Napoleone dara e salvata, tradarea si rusinea dela Sedanu e spelata! . . . Dara republic'a si libertatea poporului francesu inea e — sugrumata.

Cucové'ua Tietinului.

(ÎN BUCOVINA).

7.

La „Societatea pentru cultur'a si literatur'a romana în Bucovina“.

„Candu citeseu devis'a-ti, inim'a-mi saltédia;
Dar' privindu la zelu-ti, se mai — temperédia*).

8

La E. Sa Basiliu Ladislau Popu, dupa conchেমarea adunarei din Alb'a-Iuli'a în scopulu emanciparei besericeei gr. catolice romane de apucaturele si invâriile congresului catolicu-maghiarulu din Pest'a si altoru — „Scaraoti“.

„Heine poetulu vedindu langa-o cale
Pre „Omu-Dumnedieu“ 'n chipu cruceficatu,
Dise: „cáci mari-farisei, a lui Satanu cabale
Jiguisi, multiemirea — pe cruce-ai aflat!“
Tu Escelintia, Tu inea „cabale“
„Satanei“ manevre-a respinge-ai dori:
Iusa în „omu-dumnedieésca Ta cale,
„Mari farisei“ óre nu-i intalni?“

9.

La „Directiunea aministratóre fondului religiuinariu gr. orientulu din Bucovina“.

„Intre tine si 'ntre tíera
Mare vrajba e;
Deci invidi'a se péra,
Schimba-ti rol'a — gré.
Ie-ti tu „fonda“ — alu teu se fia!
Nu-acheloru ce-lu voru,
Iar' a lui „ministratia“
Dà-o 'n dr . . . loru! (**)

10.

La Bucovina, dupa promiterea de o preferintia politica cu unu ministru propriu megiesitei Galitii.

„Dulce Bucovina,
Vesela gradina“
Es-masteh'a tu
E-a se maritá.
Óre dragulica,
Dulce frumusica
Vechi-ti petitori
Lacomu domnitori
Nu cumvá voru vré
„Zestre“ se te dé?

UNU VISU CURIOSU.

În nóptea de rosali toti membri asociatiunei aradane avura acel'a-si curiosu visu cá **Georgiu Popa** li s'a aretatu ca spiritu si privindu aspru asupra loro li dise: Dar' ati uitatu voi, cá diu'a apro-misa memoriei mele a trecut? astfelu si-tienu aradanii promisiunile loro? rusine pentru voi! . . . — dupa aceste a disparutu spiri-tulu. Máne dí toti membri asociatiunei erau palidi de gródi'a visului si apoi ca se-si liniscésca consciintiele, se díce, cá au decisu tienerea cátu de curenda a unui parastasu pentru odihn'a sufletului a celui spiritu maretiu.

*) Pi-ila! de „pe susu“ mai vorbiti pe acolo. La noi sar' dice mai simplu:

„De departe tran-lafiu,
De aproape . . .“ eredu cá seiti!

Culegatorulu.

** Dora prósta-ar' fi! ea se remana — „tufa“, cá voi pone acum; iara voi, ai, da cu minte sunteti, se ve mai cumporati — unu „Mantiu“.
Totu elu.

Albin'a cu acu reu.

Sbiru in coci, sbiru in colo. . .
O Albina cu 'n acu reu,
Totu voiã ca sã se lese
Si cu acu-i se me-apese
Pe nasu, ori pe fruntea-mi lina.
Ce placere la o Albina! . . .

Eu cautamu se scapu in pace
De alu ei acutiù fartace,
Cã sciamu, cà acu-i linu
E sagiata cu veninu;
Si-i dicému totu . . . bidi, Bandoeu,
Nu me face se te tocu.

Da 'nzadaru cà éra vine
Cu acutiù-lu dupa mine,
Si de-odata fratióre,
Cãndu privému eu la o flóre,
Ea me 'npunsa . . . câtu simtii. . .
Dar' de locu o si — flecii.

Scene diavolesci

d'in

Lumea Dracésca.

Scen'a I.

In Hotel de Vill in Paris.

(Rochefort) Cetatieniloru! inimiculu patriei nóstre se afla la portile cetatii! Poterile Franciei au secatu, nu ne mai potemu cu braciulu aperã contra loru! . . .

(Comun'a) Se ni luptamu pone la celu d'in urma! . . .

(R.) Nici vorba, dar li vomu trimite 'n cale elementele nóstre cele mai iufricosiate. . .

(C.) Cari elemente?

(R.) Par'a si foculu. . .

(C.) Si-apoi noi ce vomu face?

(R.) Noi dupa ce vomu incredinti'a cetatea elementelor nóstre-o vomu lua-o la fuga. . .

(C.) Sã traésca par'a, foculu si fuga! . . .

(Gur'a Satului.) Si pe voi pre toti se ve manance fure'a.
(Cordin'a cade.)

Scen'a II.

in Versailles.

(Tiers) Domniloru! cu lacrimi de bucuria vi facu cunoscuta fain'a imbucurãtoria de carea sciu cà si Dvóstre veti plange. Gloriós'a nóstra armata dela Sedan si Metz cu armele loru neinvingibile a isbitu pre contrari de pe tóte puncturile. Flamurile nóstre falsaie pe gramedile de censusia a Parisului! Aliatii nostri, Bureusii, se bucura si ne felicitédia pentru invingerile nóstre! Er' Franci'a se fia mandra, cà posede astfelu de barbati, mai cu scéma ca mine, cari au fostu urzitorii gloriei si marirei ei de astadi! . . . Sã traésca ruinele Franciei si censusi'a Parisului! . . .

(Gur'a Satului.) In acarei spusa se ve friga dracii infernului.

(Cordin'a cade.)

Scen'a III.

In palatulul imperatescu din Berlinu.

(Vilhelmu.) Napoleonu — rusínatu. . . .

(Bismark.) Tiers — umilitu. . . .

(Vilh.) Franci'a — invinsa. . . .

(Bism.) Republic'a — luata de pe capulu nostru. . . .

(Vilh.) Parisulu — censusia. . . .

(Bism.) Si 4 miliarde. . . .

(Vilh.) Eu — imperatu. . . .

(Bism.) Si eu — príncipe. . . .

(Amendoi odata.) Proni'a cerésca!

(Gur'a Satului.) Se ve trasésca!

(Cordin'a cade.)

Scen'a IV.

la

Sejedinu.

Un'a odaia secreta, unu comisariu de hoti siede pe unu scaunu, facia cu elu unu cetatianu avutu dar suspicionatu de lotru, mai in fundu doi argati.

Comisariulu: Spune-mi dle, de unde ai averea cea mare?

Suspitionatulu: Am castigat'o cu munca si sudóre. —

Com: Nu se póte dle, cà in 20 de ani se-ti fi agonisitu asiã avere fumósa, cà-ci eu sum magnatu si nu am putut'o duce asia de departe; spune dara mai bine cà ai fuart'o?

Sus: Ba dle comisariu, nu am furat'o; dar munciudu am traitu solidu si retrasu si nu m'am sloboditu ca magnatii la cheltuieli zadarnice; nefindu dar predatoriù: m'am adunatu acei'a ce acuma amu.

Com: Lari, fari, tu ai facutu talharii si pentru acei'a te provoco mai odata se spuni cà ai furatu! . . .

Susp: Ba, dieu eu nu am furatu.

Com: Asia, (cãtra argati) Ea luati-lu si-lu duceti, seiti voi unde, apoi grigiti de elu si dupa trei zile aduceti-mi-lu ér' 'n cõce.

Argatii lu-ieu si se cara cu elu.

Dupa 3 zile.

Totu acea chilia. Com. siede la mcsa si bate cloptielulu. Usi'a se deschide si argatii aducu unu scheletu in launtru, care abia póte stã pe petiõiore.

Com: No dle, este cà ai furatu averea carea o ai?

Scheletulu: (D'abea resuffandu) ba . . . dle. . .

Com: (Bate cloptielulu, la acaruia suactu intre unu alu 3-lea argatu cu unu blidu de carne fripta cu ai, si apropiandu-se de scheletu, lu-tine sub nasulu lui. Scheletulu casca din ochi si din gura, par' cà ar voi se ingita baremu mirosulu, dar' simtieste cà i-sunt grumadii uscati si-lu trecu lacrimile. Pe al'a usia intra unu altu argatu cu o iéga de vinu tienendu-o naintea ochiloru scheletului. Scheletulu incepe a tremurã si se mai topesce de fõme si sete.

Com: No, déca spuni cà ai furatu averea carea o ai, apoi te poti delectã cu carnea si cu vinulu acest'a.

Schel: Nu — nu am — fu — ra — tu.

Com: Cãtra argati: Duceti-lu dara éra unde a fostu. . .

Ba — me — rogu — am carne — vinu — fa-ra-tu.

Com: Apoi vedi cà ai furatu?

Scheletulu, carui'a i-umbla totu carnea fripta si vinulu prin capu, suspina si-si apléca capulu.

Com: càtra argati: Acuma dati-i o bucata se manance pâna eu voi face raportulu la judetulu delegatiunei: cà am datu de unu talhariu mare, si apoi se ceru dela camer'a tieri inea unu ajutoriu de 100,000 fl. cu cari bani se mai descoperu ómini periculosi ca acest'a.

Gura Satului: O cultura si dreptate vina imparati'a ta!

TANDA SÌ MAND'A.

T. Spune-mi frate, óre de ce ápara „Alföld“-ulu din Aradu asia de cu focu pre Ráday in contra atacuriloru lui „Pester Loid“?

M. Pentru cà, „corbu la corbu nu scóte ochii.“

T. Cãtu eugeti cà o se tiena intratirea d'in Brasiovu?

M. Pone càndu se voru tred' romanii de azolu din beti'a schampãnici unguresci.

A C A S A.

(continuarea la n. 19)

Dsiór'a A: A! dle X, ce raritate a te vedé si pe dta! . . .

Dsiór'a B: Chiaru intrebamu de amic'a mea: cá unde esci, de nu te mai vedemu, par' cá ni-ai parasitu cu totul? . . .

Dlu X: Me iertati Dsióreloru, dar' afacerile m'au retienutu.

Dsiór'a A: De-abuna sém'a afaceri interesante.

Dlu X: Nu negu, ele sunt afaceri de casatoria.

Dsiór'a B: Ce, te casatoresci? . . .

Dlu X: Da, septeman'a viitoare.

Dsiór'a B: Si pe cine iei?

Dlu X: Pe dsiór'a E. din C.

Dsiór'a A: Pe E! si cugeti cá te va ferici?

Dlu X: Da, deórece nu are eunoscintia cu *contii* si *baronii*: crediu cá-mi va fi socia credintioasa.

A. si B.

A. Auditi-ai cá s'a decisu dejá cine se fá protopopu in Siria?

B. Cum? si unde s'a intemplatu decisulu?

A. Cum, nu sciu; atáta inse ti-spunu: cá s'a votatu in Pest'a ca se fia acel'a si-acel'a cutaro . . . nu spunu cine, vei vede! . . .

B. Asia, apoi trebe dara se gratulamu Sirieniloru pentru autouomi'a loru.

A: Óre cum' s'a potutu atát'a amaru de romanu si asiá de bine arangiatu, sá se adune la primirea lui **Basi'a Ori-mosiu** in Temisiór'a?!

B: Pentru cá acolo e comitetulu centralu a partidei nationale romane.

Mircea Banulu dela „Gura Satului“ de frie'a atentatului ce l'a comis contra unui vespe, a luat'o la fuga si parasindusi copiii si fratii, se aruncá in valurile marei -- spre Veneti'a.

Care ti-este soiulu?

Tu, ce n'ai colóre inca

In serman'a-ti tíera franca;

Esci unu dracu, ori esci unu zmeu,

Itogute pe-unu Domnudiéu

Spune-mi se-ti sciu soiulu teu. ? . .

In o sotietate.

Dlu A. (facendu-si ventu) phi. . . . asiá e de caldu astadi dómna draga: cátu credeti-me si dobitócele trebe sa se nadusiésca.

Dn'a B. Se vede Dle A. pentru cá esci totu asudatu.

GHICITURA.

O servitóre a fostu trimisa la birtu ca se aduca vinu; ea n'a fostu luatú cu sine nici unu vasu fora numai o batista; — deci ghici cum l'a adusu?

(Rosp.: *l'adusu n'au strigatu.*)

Meliti'a Redactiunei.

Fratelú nostru din Bucovin'a. Am primitu cele trimise dimpreună cu baccisulu. Credi cá se va allá si vino botezatu prin Aradu? Multiamimú pentru cele ce ne privescu pre noi. *Stanescu* a fugitu pe unu scurtu timpu la Veneti'a. Cátu despre intardiarea „Gurei“ — noi nu suntemu caus'a, de órece totu deuna o spedemu deja Sambet'a. Salutare!

Dlui I. Bodea in Buciumu-Satu. Numeri reclamatú ti-s'au spedatu de nou. Salutare!

La Cinev'a, — D'in *Bocsi'a montana* in $\frac{7}{4}$ non ni-a sositu o adresa cu fr. 2. ca costulu abonamentului, dar' fóre comitiva. Cine este ordonau tele? ca sá-i putemu spedú diurnalulu?

Fratelú Adamuliu. — Ce e cu „Siamú Banú“? Ha mo! Dela tine priimimú corespondintiele si *nefrancate*. Salutare!

Dlui T. B. in J. — Ne vomu servi de ele, Multiemire pentru altele.

Dlui Gra . . . in C. — Versurile nu le potenu intrebuintá, marteri'a inse da, in alt'a forma.

Dlui I. B. in B. — Se va dá publicitatii, — alta data inse mai bine ni scrie fáptulu in prosa.